

Skriflig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i toldloven.

Forslaget er først og fremmest foranlediget af en række beslutninger i EFTAs råd, hvorved det er bestemt, at EFTA-landene med virkning fra den 31. december 1966 ikke må give EFTA-toldbehandling for varer, for hvilke der ydes toldgodtgørelse ved deres udførsel fra det EFTA-land, hvor de har gennemgået den sidste fremstillingsproces.

EFTA-konventionens artikel 7, der er aftrykt i bemærkningerne til lovforslaget, indeholder en nærmere angivelse af, hvad man skal forstå ved toldgodtgørelse. Det fremgår heraf, at man ved toldgodtgørelse skal forstå enhver ordning, hvorefter indførte toldpligtige materialer fritages helt eller delvis for told, når færdigvarer, der er fremstillet af sådanne materialer, udføres til udlandet.

Denne toldfritagelse for materialerne kan bestå enten i en egentlig fritagelse for at betale told af materialerne ved deres indførsel eller i en godtgørelse, d. v. s. en ordning, hvorefter den told, der er betalt af materialer ved deres indførsel, tilbagebetales, når færdigvarer fremstillet af den slags materialer udføres.

For Danmarks vedkommende betyder dette, at toldgodtgørelse først og fremmest er den ordning, der omhandles i toldloven under benævnelsen materialetoldgodtgørelse. I enkelte tilfælde vil toldgodtgørelse være den ordning, som toldloven benævner midlertidig toldfrihed, og som også er en godtgørelsesordning. Toldgodtgørelse vil også her i landet kunne bestå i fraskrivning i kreditoplæg, nemlig i de tilfælde, hvor de materialer, der er anvendt ved fremstillingen af de udførte færdigvarer, er kreditoplægsberettigede og ved indførslen er blevet tilskrevet et kreditoplæg. Ved denne tilskrivning får importøren en skyld til statskassen, og ved fraskrivningen bortfalder skylden, og fraskrivningen må derfor betragtes som en toldfritagelse. Endelig skal som toldgodtgørelse også betragtes den toldfrihed, der opnås, når materialer indføres til Københavns frihavn fra udlandet. Når en virk-

somhed i frihavnen af sådanne materialer fremstiller varer, der udføres til udlandet, skal toldfriheden for materialerne altså betragtes som toldgodtgørelse.

Som bekendt udgør tolden for varer, der opnår EFTA-toldbehandling, for tiden 20 pct. af den tarifmæssige told. Denne toldnedsættelse opnås, selv om der er ydet toldgodtgørelse for varerne i eksportlandet. Fra 31. december 1966 bliver EFTA-varerne helt toldfri, og samtidig kan der altså ikke længere gives toldgodtgørelse for eksportvarer, for hvilke der ønskes EFTA-toldbehandling i importlandet. Dette betyder ikke, at der aldrig vil blive givet toldgodtgørelse for varer, der eksporteres til et EFTA-land. Der vil nemlig stadig blive givet toldgodtgørelse for varer, der udføres herfra til et EFTA-land, og for hvilke der ikke søges EFTA-toldbehandling i indførselslandet.

Der vil således fortsat blive givet toldgodtgørelse for varer, der falder helt uden for EFTA-ordningen, hvilket i hovedsagen vil sige landbrugsvarer.

Der vil ligeledes blive givet toldgodtgørelse for varer, der ikke opfylder betingelserne for at have oprindelse i EFTAs område, idet der for sådanne varer allerede af denne grund ikke kan opnås EFTA-toldbehandling.

Toldgodtgørelse vil også blive givet for eksportvarer, der er toldfri i importlandet eller alene er pålagt finanstilladelse, idet der i disse tilfælde ikke er brug for at opnå EFTA-toldbehandling for varerne.

En eksportør kan også altid vælge at søge toldgodtgørelse i sit eget land i stedet for EFTA-toldbehandling i importlandet. Dette vil være til hans fordel, hvis den tarifmæssige told i importlandet er lavere end toldgodtgørelsen.

Endelig har EFTAs råd vedtaget en række undtagelser fra reglen om toldgodtgørelsens bortfald, således at der i visse tilfælde kan opnås både toldgodtgørelse og EFTA-toldbehandling. Disse undtagelsestilfælde er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, 5-9 og 11.

Der kan i øvrigt være grund til at gøre opmærksom på, at toldgodtgørelsens bortfald har været forudset siden EFTAs begyndelse. EFTA-konventionen fastsatte jo oprindeligt, at toldafviklingen for EFTA-

[Finansministeren.]

varer skulle være afsluttet med udgangen af 1969, og indeholdt i overensstemmelse hermed bestemmelser om toldgodtgørelsens bortfald fra 1. januar 1970. For nogle år siden besluttedes det imidlertid, at toldafviklingen for EFTA-varer skulle være afsluttet den 31. december 1966, og det, der nu er sket, er, at man i EFTA har vedtaget, at toldgodtgørelsen for varer, der opnår EFTA-toldbehandling, også skal bortfalde fra 31. december 1966.

Baggrunden for, at toldgodtgørelsen for EFTA-varer skal falde bort samtidig med, at de bliver helt toldfri, er, at en industri i et EFTA-land må betale told af indførte toldpligtige materialer, der ikke er EFTA-varer, og som den anvender i sin produktion af varer, den sælger på hjemmemarkedet. Hvis man opretholdt toldgodtgørelsen, kunne tilsvarende indførte EFTA-varer indføres toldfrit i det pågældende land og uden at være belastet med den told, som måtte eksistere i produktionslandet på de anvendte materialer. En opretholdelse af adgangen til at give toldgodtgørelse ville således betyde, at alle EFTA-landene ville diskriminere mod deres industriers hjemmemarkedssalg til fordel for de samme industriers eksport-salg. Med toldgodtgørelsens bortfald undgår man denne diskrimination. Toldgodtgørelsens bortfald betyder på den anden side dog ikke, at der skabes toldmæssig ligestilling mellem EFTA-landenes industrier. Da EFTA er et frihandelsområde, kan landene fortsat have forskellige toldsats på de af industriens råvarer, der indkøbes uden for EFTAs område. Derimod er EFTA-landenes industrier toldmæssigt ligestillet i det omfang, de bruger råvarer og andre materialer med EFTA-oprindelse. Toldgodtgørelsens bortfald giver derfor i visse tilfælde EFTA-landenes industrier en tilskyndelse til at benytte råvarer med EFTA-oprindelse.

Toldgodtgørelsens bortfald for EFTA-varer kan i det store og hele gennemføres her i landet uden ændringer i toldloven, idet der ved toldlovens § 1, stk. 4, er givet

finansministeren bemyndigelse til at bekendtgøre de nærmere regler om toldfritagelsen for EFTA-varer, og de nye regler om toldfritagelse for EFTA-varer vil derfor fremkomme i en ny EFTA-bekendtgørelse, der træder i kraft den 31. december 1966. De nye regler i EFTA-konventionen pålægger imidlertid medlemslandene en pligt til at gennemføre sådanne bestemmelser, at de i visse situationer kan nægte at yde toldgodtgørelse for en udført varesending. Som bekendt skal et EFTA-lands myndigheder efter anmodning fra et andet EFTA-lands myndigheder undersøge, om en fra landet udført varesending opfylder betingelserne for at opnå EFTA-toldbehandling. Når de danske toldmyndigheder derfor efter en sådan anmodning har kontrolleret, at en herfra udført varesending opfylder betingelserne for at få EFTA-toldbehandling, vil dette blive meddelt importlandets myndigheder, og efter 31. december 1966 vil en sådan meddelelse også gå ud på, at der ikke før kontrollens foretagelse er ydet toldgodtgørelse her i landet for de udførte varer. Når en sådan meddelelse er givet, må der selvfølgelig heller ikke på et senere tidspunkt gives toldgodtgørelse for de pågældende varer, og en anmodning herom må afvises af toldvæsenet. Toldloven indeholder imidlertid ikke for øjeblikket hjemmel for toldvæsenet til at nægte at give toldgodtgørelse i en sådan situation, men hjemmel hertil tilvejebringes ved de bestemmelser, der er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 3, 5 og 9.

Toldfriheden af varer, som indføres til en frihavn, men som i øvrigt er toldpligtige i det land, hvor frihavnen er beliggende, skal som foran anført i relation til de nye regler i EFTA-konventionen betragtes som toldgodtgørelse. For at virksomheder beliggende i Københavns frihavn skal kunne opnå EFTA-toldbehandling af varer, der udføres til andre EFTA-lande, må der derfor gennemføres et arrangement, hvorefter virksomhederne kan betale told af de til varernes fremstilling benyttede materialer m. v.

[Finansministeren.]

Lovforslagets § 1, nr. 4, tilsigter at skaffe hjemmel hertil.

Ved tekstanmærkningerne på de senere års finanslove, senest tekstanmærkning nr. 11 til § 1 i finansloven for finansåret 1966-67, er det fastsat, at der for varer, som er fremstillet i Københavns frihavn, og som derved har fået EFTA-oprindelse, ved indførsel til toldindlandet kan indrømmes en toldnedsættelse, der svarer til toldnedsættelsen for EFTA-varer, der indføres fra andre EFTALande. Ved lovforslagets § 1, nr. 1, er denne bestemmelse foreslået flyttet over i toldloven. Samtidig er bestemmelsen foreslået ændret, således at der også for sådanne varer, som er fremstillet i Københavns frihavn og derfra indføres her til landet, betales told af de ved varernes fremstilling anvendte materialer og hjælpestoffer i det omfang, disse ville være toldpligtige ved indførsel her til landet. Bestemmelsen tilsigter således at skabe ligestilling mellem varer, der fremstilles i toldindlandet af toldpligtige materialer, og varer, der fremstilles i frihavnen af tilsvarende materialer og derfra indføres til toldindlandet.

Ud over bestemmelser vedrørende toldgodtgørelsens bortfald for EFTA-varer indeholder lovforslaget en ny bestemmelse om toldgodtgørelse ved genudførsel og nogle ændringer af toldtariffen, hvorved man imødekommer visse ønsker fra erhvervsside om toldlempelser. Jeg henviser herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2.

Som anført træder de af EFTAs råd truffne beslutninger om toldgodtgørelsens bortfald for EFTA-varer i kraft den 31. december 1966, og det er derfor foreslået, at dette lovforslag ligeledes træder i kraft den 31. december 1966.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme*.

Forslaget svarer for størstedelens vedkommende til det forslag om ændring i vurderingsloven, som jeg fremsatte i sidste folketingssamling. Da forslaget som be-

kendt ikke nåede at blive gennemført i denne samling, genfremsættes det nu. For så vidt angår denne del af lovforslaget, skal jeg henviser til mine bemærkninger ved fremsættelsen den 15. marts i år.

Det har imidlertid været nødvendigt at indføje et par yderligere bestemmelser i forslaget som følge af lovændringer på andre områder.

Den ene af de nye bestemmelser knytter sig til loven om ejerlejligheder, som blev gennemført i sidste samling. I denne lov er det fastslået, at hver ejerlejlighed anses som en selvstændig fast ejendom.

I bemærkningerne til loven var det ganske vist forudsat, at de ejendomme, der opdeles i ejerlejligheder, fortsat skulle vurderes under ét, men at ejendomsskatterne derefter af skattevæsenet skulle fordeles på de enkelte ejerlejligheder. Det må imidlertid i forhold til andre skatte- og afgiftslove, specielt indkomst- og formueskattereglerne, anses for mest hensigtsmæssigt, at de enkelte ejerlejligheder vurderes selvstændigt. Ved forslaget foreslås der skabt hjemmel for, at dette kan ske.

Den anden nye bestemmelse står i forbindelse med det af indenrigsministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. I den kommunale ejendomsbeskatningslov foreslås det, at grundskyldpromillerne nedsættes for ejendomme, der helt eller delvis benyttes til landbrug og lignende. Den foreslåede nye bestemmelse i vurderingsloven angår vurderingsmyndighedernes opgaver i forbindelse med afgrænsningen af disse ejendomme. For at bestemmelsen i den kommunale ejendoms-skattelov kan træde i kraft med virkning for skatteåret 1967-68 foreslås det ved en overgangsbestemmelse i § 2, at vurderingsmyndighederne på grundlag af det foreliggende vurderingsmateriale afgrænser de ejendomme, som skal omfattes af lempelsen.

Idet jeg i øvrigt om de nærmere enkeltheder tillader mig at henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov*